

dring, som gaar ud paa at træffe den Bestemmelse, at det skal være tilladt at formidske Sikkerhedsfonden under det foreskrevne Maksimum, naar Forsikringsselskabet gaar tilbage, naar dets Kundekreds formidles. Saadan som Forslaget oprindelig var, skulde Sikkerhedsfonden stige og stige, efterhaanden som Selskabets Forsikringsbestand, Kundekredsen, de forsikredes Antal og Forsikringskapitalen steg, men naar saa Selskabet en Gang havde naaet sit Kulminationspunkt, var jo Sikkerhedsfonden ogsaa kulmineret og stod i det rette Forhold til den Stilling, som Selskabet indtog paa dette sit Højdepunkt. Men naar nu Selskabet af en eller anden Grund gaar noget tilbage, naar Forsikringsbestanden tager af, er det ogsaa rimeligt, at Sikkerhedsfonden skal have Lov til at vige, efterhaanden som Selskabets Forsikringsbestand tager af. Det tilsigter Ændringsforslaget under Nr. 5, der stiller Sikkerhedsfonden i relativt Forhold til Forsikringsbestanden, saaledes at den skal stige med Selskabets Tiltagen og vige med Selskabets Aftagen. Forslaget er stillet af hele Udvalget og tiltraadt af den højtærede Minister.

Under Nr. 6 komme vi til et Ændringsforslag, som gaar ud paa at lette Laan-tagere Adgang til Kredit i Livsforsikrings-selskaber paa den Maade, at de i visse Tilfælde ville kunne undgaa at lade deres Ejendomme vurdere for at faa et Laan i et Livsforsikringsselskab. Nu er Reglen, at man for at faa Laan af et Livsforsikringsselskabs Midler maa lade sin Ejendom vurdere af dertil af Retten udmeldte Mænd i Henhold til Loven af 1869. Men nu kommer der jo en Statsvurdering af alle faste Ejendomme i Landet, idet de vurderes til Ejendomsskyld, og det var da oprindelig paatænkt i Udvalget, at man skulde lade Vurdering til Ejendomsskyld helt træde ind her i dette Lovforslag i Stedet for Vurderingen af de udmeldte Mænd. Imidlertid bleve vi opmærksomme paa, at dette ikke lod sig gøre, idet Vurdering til Ejendomsskyld overalt ude paa Landet og i Byerne for Fabrikejendommens Vedkommende vil blive meget lavere end den Vurdering, som fremkommer derved, at Ejendommene blive vurderede af udnævnte Vurderingsmænd. Ved Vurdering til Ejendomsskyld skal man jo nemlig for Industriejendommens Vedkommende ikke medtage Maskiner o. s. v., og for Landejendommens Vedkommende bliver der ikke medtaget Besætning, Inventarium o. s. v. Det lod sig altsaa ikke gøre her at sætte

Vurdering til Ejendomsskyld i Stedet for den Vurdering ved Vurderingsmænd, som staar i Forslaget, men vi have saa ment, at det vilde være heldigt at indføre Vurdering til Ejendomsskyld ved Siden af Vurdering ved Vurderingsmænd, idet vi sige som saa, at naar en Mand vil nøjes med at faa et Laan, som er noget lavere, end han kan faa, naar han lader sin Ejendom vurdere ved udmeldte Vurderingsmænd, naar han vil nøjes med et Laan, som andrager det halve af Vurderingen til Ejendomsskyld, skal han til Gengæld kunne slippe for Udgiften til en særskilt Vurdering af sin Ejendom, naar han vil søge Laan af et Livsforsikringsselskabs Midler. Vi have derfor sat Bestemmelsen om Vurdering til Ejendomsskyld ind ved Siden af den anden Vurdering, som nævnes i Lovforslaget.

Under Nr. 7 til § 18 i Forslaget er der, efter at der foran i § 18 er nævnt de forskellige Værdipapirer og faste Ejendomme, i hvilke Livsforsikringsselskabernes Midler maa anbringes ved Udlaan, foreslaaet, at man ogsaa skal kunne anbringe Livsforsikringsselskabers Midler i andre Værdipapirer, som efter deres Art og den Sikkerhed, de frembyde, kunne stilles i Klasse med de ovenfor nævnte. Denne Bestemmelse vakte nogen Betænkelighed, idet man fra forskellig Side i Udvalget sagde, at det paa den ene Side var en meget vidtgaaende Bestemmelse, at man skal kunne anbringe Livsforsikringsselskabers Midler i andre Værdipapirer uden nogen Begrænsning for, hvad det er for Værdipapirer, og paa den anden Side, at det var en noget for snæver Begrænsning, at det absolut skulde være Værdipapirer, de bleve anbragte i. Man kunde tænke sig andre Arter af Værdier, som ikke ere nævnte i de foregaaende Litra i § 18, som ogsaa kunne accepteres som Pant for Livsforsikringsmidler. Man tænkte navnlig der paa de meget betydelige Værdier, som nu efterhaanden ere blevne bundne i vore Andelsselskaber, vore Andelsmejerier og vore Andelsslagterier, som eje mange faste Ejendomme, og som tillige drive hele deres store udstrakte Virksomhed med den enorme Omsætning af 200 Millioner Kr. aarlig, og som derfor trænge stærkt til en bred Basis for Kredit og til at kunne laane Midler til en ikke alt for høj Rente. Vi have derfor i Udvalget ment, at det vilde være rimeligt at give Livsforsikringsselskaberne Ret til at anbringe Midler i Obligationer, der ere udstedte af iudenslandske Andelsslagterier og Andelsmejerier, i hvert Fald naar disse Mejerier og Slag-